

اتحادملت

روزنامه صبح ایران

«اتحادملت» التهابات بازار ارز را بررسی می کند

شیطنت کاسبان یا اسنپ‌بک؟

گرفته‌اند.

با این وجود، برخی کارشناسان معتقدند که شایعات پیرامون پیامدهای سنگین اجرای مکانیسم ماشه و پیش‌بینی‌هایی از قبیل قطع کامل روابط تجاری ایران با دیگر کشورها، تا حد زیادی بر اساس تحریک‌های رسانه‌های غربی شکل گرفته است. چراکه فعالیت‌های موشکی و هسته‌ای ایران تحت قوانین موجود محدود شده و ادامه کار در این بخش‌ها صرفاً هزینه‌های بیشتری بر کشور تحمیل خواهد کرد.

تحولات غیرقابل کنترل در بازارها، عمدتاً در بخش ارز و طلا، بیش از اینکه نتیجه مستقیم تحریم‌ها باشد، ناشی از دلال‌بازی‌هایی است که همچنان بدون نظارت باقی مانده‌اند.

شرح در صفحه ۵

آینده تاریک تیم ملی پس از کافا ستارگانی که دیگر نمی‌درخشند! صفحه ۸	مسیر ریلی چونگ‌چینگ راهی برای تا به چالش کشیدن سلطه دریایی آمریکا انرژی؛ شمشیری دو لبه و پیام چین به غرب صفحه ۷	پدیده نوظهور اجاره روزانه موتورسیکلت بررسی شد موج بیکاری نیروی محرکه پلتفرم‌های ایرانی صفحه ۳
به‌قلم: علیرضا معزی	سخن نخست	

ناترازی زمان، یک ناترازی تاریخی است؛ حتی آن هنگام که آب و انرژی به این روز نیفتاده بود و بودجه هم اینچنین کسری‌های بزرگی نداشت ما گرفتار ناترازی زمان بودیم. همراه زمان برای تصمیمات سخت محدود بود و ما به امید معجزه‌ای در آینده، از مسؤولیت و دشواری‌های تصمیم بهنگام گریختیم.

ادامه در صفحه ۲

به‌قلم: امیر دانا / عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز	نیست، بلکه تعهدی اجتماعی و همگانی است. گرچه ورزش به‌ظاهر عرصه‌ای برای رقابت است، اما در واقع یک مدرسه زندگی به شمار می‌رود. در این مدرسه، ورزشکار می‌آموزد که در مواجهه با شکست ناامید نشود، در لحظات موفقیت مغرور نگردد، و حتی در اوج خستگی به تلاش خود ادامه دهد. اگر این مدرسه بدون آموزش اخلاقی اداره شود، تنها قهرمانانی ظاهری تربیت می‌شوند؛ اما با رعایت اخلاق، ورزشکارانی پرورش می‌یابند که نه‌تنها در میدان مسابقه، بلکه در زندگی نیز پیروز واقعی هستند پیروزی لذتی منحصر به فرد دارد که هیچ تجربه دیگری قابل‌قیاس با آن نیست. اما اگر این موفقیت با بی‌اخلاقی به دست آید، لذت آن زودگذر و شکننده است. تیمی که با فریب یا خشونت پیروز می‌شود، شاید در جدول نتایج موفق باشد، اما در ذهن مردم، این برد ارزش واقعی ندارد. پیروزی واقعی زمانی حاصل می‌شود که هم نتیجه مطلوب به دست آید و هم ارزش‌های انسانی رعایت شوند؛ در غیر این صورت، برد بیشتر شبیه یک شکست است. در سنت ایرانی، ورزش همیشه با اخلاق و روحیه
---	---

به‌قلم: وحید حاج سعیدی	به جاذبه‌های فرهنگی و تاریخی، بازارهای سنتی، معماری بومی، میراث دریانوردی و سنت‌های دیرینه مردمان منطقه تلاش در جهت حمل و نقل دریایی مسافر توسط قایق های پیشرفته و مدرن تفریحی و تجاری، از سفرهای دریایی لوکس و تفریحی گرفته تا سفرهای طولانی‌تر با کشتی‌های کروز و قایق‌های بادبانی ، برنامه ریزی در جهت توسعه پرورش و استحصال ماهیان خاویاری، ماهیان استخوانی و، برنامه ریزی در جهت توسعه اکتشافات در دریا با رعایت مسائل زیست محیطی، توسعه گردشگری غذایی، ورزشی و ماهیگیری، برگزاری جشنواره های غذاهای دریایی، رونق صنایع دریایی و مشاغل وابسته، توجه به پتانسیل‌های بی‌تظیر برای ورزش‌های آبی از موج‌سواری و کایت‌سرفینگ در فصول مناسب گرفته تا اسکی روی آب، جت اسکی، قایقرانی و پاراسل و به تبع آن رونق اقتصاد این ورزش ها، نظارت بر احداث و توسعه مراکز مدرن طرح سالم سازی دریا و ... از مزایای اصلی و اهداف این استقلال و فرمانروایی مستقل شهرداری محسوب می شوند. از سویی داشتن نگاه یکپارچه به خلیج فارس ، جذب ردیف بودجه مستقل برای مرمت زیر ساخت ها ، توسعه بنادر و طرح های سالم سازی، نظارت مستمر بر جلوگیری از ساخت و ساز های غیر قانونی، تمرکز استانداری ها، شهرداری های استان های جنوبی و سایر نهادهای به امور جاری استان و کم شدن بار دغغه دریا از این نهاد ها و ... از دیگر مزایای اداری داشتن یک شهردار مستقل و واحد مستقر در یکی از استان
-------------------------------	--

یادداشت

ورزش اخلاقمدار، پیروزی ارزشمند

امروزه با اینکه مسابقات ورزشی میلیون‌ها بیننده را پای تلویزیون و شبکه‌های اجتماعی می‌کشاند، گاهی فراموش می‌کنیم ورزش صرفاً رقابت برد و باخت نیست. پیش از آنکه میدان قدرت جسمی و تکنیک باشد، ورزش عرصه‌ای برای اخلاق و انسانیت است. وقتی اخلاق کنار گذاشته شود، پیروزی‌ها بی‌رنگ و جام‌ها بی‌معنی خواهند شد. فشار برای برنده شدن هر روز بیشتر است و باشگاه‌ها، هواداران، رسانه‌ها و حتی خانواده‌ها از ورزشکار می‌خواهند به هر قیمتی موفق شود. همین طرز فکر «به هر قیمتی!» بزرگ‌ترین تهدید برای اخلاق ورزشی است؛ زمانی که برد بر ارزش‌های انسانی اولویت پیدا کند، دروغ، تمسخر، خشونت، توهین به داور و حتی تقلب به راحتی قابل توجیه می‌شوند. اما آیا چنین پیروزی واقعاً مایه افتخار است؟

بسیاری از مربیان برجسته جهان باور دارند که اخلاق ورزشی نه مانعی در راه پیروزی، بلکه یکی از رموز اصلی ماندگاری قهرمانی است. ورزشکاری که برای هم‌تیمی و حتی رقیب احترام قائل است، اعتمادبه‌نفس بیشتری پیدامی‌کند. کسی که می‌تواند هیجان و خشم خود را مهار کند، در شرایط

یادداشت

نگین آبی کشور در انتظار مدیریت یکپارچه و استقلال مدیریتی است

توسعه پایدار خلیج فارس با شهردار مستقل

شهرهای ساحلی جنوب ایران، که در امتداد سواحل خلیج فارس و دریای عمان واقع شده‌اند، از مهم‌ترین و استراتژیک‌ترین مناطق کشور به‌شمار می‌آیند. این شهرهای ساحلی جنوب به دلیل دسترسی به آب‌های آزاد و موقعیت جغرافیایی خاص خود، همواره در طول تاریخ نقشی حیاتی در تجارت، حمل و نقل دریایی و اقتصاد ملی ایفا کرده‌اند. اما مهم ترین و درخشان ترین نگین این دیار خلیج همیشه فارس است. خلیج همیشگی فارس، با موقعیت ژئواستراتژیک بی‌بدیل، ذخایر عظیم انرژی، سواحل زیبا، تنوع زیستی غنی و پتانسیل‌های فراوان فرهنگی و تاریخی، همواره از اهمیت ویژه‌ای در معادلات ملی، منطقه‌ای و جهانی برخوردار بوده است. وجود بسترها و موقعیت های فراوان اقتصادی و گردشگری این خلیج، همواره مورد توجه دولت ها بوده و هست. اما با وجود برنامه ریزی ها و تلاش در جهت استفاده بهینه از ظرفیت های آشکار و نهان این منطقه، توفیق ساختارمند چندان‌ی در این منطقه حاصل نشده است و چشم انداز روشنی به چشم نمی خورد. عبور سالانه بیش از ۱۰ هزار شناور از خلیج فارس و دریای عمان که ۷۵ درصد آنها به حمل و نقل نفت خام و محصولات نفتی مربوط است و در پی آن تخلیه مواد زائد مختلف مانند آب شست‌وشوی موتور، فاضلاب، آب توازن کشتی، بر گسترده دامنه آلودگی‌های خلیج فارس افزوده است.

تغییرات اقلیمی و تخریب محیط‌زیست به امنیت زیستی پرندگان مهاجر و جانداران جزایر غیرمستکونی نیز در خلیج

اخبار

یوسف پزشکیان:

به جای اینکه بهانه صحبت کردن درباره ایران را از دیگران بگیریم، به آن دامن زدیم

یک عضو دفتر رئیس جمهور، با تاکید ما به جای اینکه بهانه صحبت کردن درباره ایران را از دیگران بگیریم، به آن دامن زدیم، تصریح کرد: متأسفانه در طول این سال ها سخنی که باید در اندیشکده‌ها و پژوهشکده‌ها و اتاق‌های فکر مطرح می‌شد و پس از چکش کاری در وزارت‌خانه‌ها و سازمان‌های برنامه‌ریزی تبدیل به برنامه می‌شد تا وارد فاز اجرا شود، بدون هیچ ملاحظه‌ای وارد گفتگوهای روزمره سیاست‌مداران در مجلس و کارشناسان در صدا و سیما و پشت تربیون‌ها کردیم.

به گزارش ایلنا، یوسف پزشکیان با اشاره به سفر هفته گذشته رئیس جمهور به چین به منظور شرکت در اجلاس شانگهای، یادداشتی با عنوان «آژدهای آرام چین و پرنده پرصدای ایران» در کانال تلگرامی خود منتشر کرد.

متن کامل این یادداشت به شرح زیر است:

« حدود ده سال پیش برای سه ماه در پکن بودم، برای فرصت مطالعاتی. از آنچه در چین اتفاق می‌افتاد شگفت‌زده بودم. امروز چین حتما متفاوت از ۱۰ سال پیش است. خودشان می‌گفتند چین آژدهای خفته‌ای است که اگر بیدار شود جهان را می‌بلعد. باور داشتند که آژدها حالا بیدار شده! اگرچه آژدها نماد چین است. اما آژدها برای توصیف چین گمراه‌کننده است. آژدها را با صدهای بلند و آتشی که از دهانش بیرون می‌دهد می‌شناسیم، درحالی که چین خیلی آرام و بی سر و صدا دارد دنیا را می‌بلعد. نه صدایی و نه آتشی! کار خودش را می‌کند بدون اینکه بقیه دنیا را بیدار کند.

ما در سال ۵۷ در ایران انقلاب کردیم. کاری کردیم که بسیار جلب توجه کرد. بر سر و صدا و پر هیجان. اغلب کارهای دیگری هم که در طول این سال‌ها انجام دادیم، همه جلب توجه می‌کرد. اشغال سفارت، جنگ با عراق، راهپیمایی‌ها، شعارها، مسئله هسته‌ای و ... همیشه بهانه‌ای وجود داشت که دیگران بتوانند درباره ایران حرف بزنند.

اغلب انسان‌ها در زندگی فردی‌شان دوست ندارند موضوع گفتگوی دیگران باشند. آن‌هایی که در جامعه خود را در معرض نمایش قرار می‌دهند، حتما زندگی‌شان از روال عادی خارج می‌شود. از بسیاری از لذت‌ها و تفریح‌هایی که برای یک آدم معمولی طبیعی است، برای چهره‌های شناخته شده و معروف ممنوع است. چون همواره مورد قضاوت قرار می‌گیرند. انتقادهای درست و نادرست را باید تحمل کنند. شاهد دخالت‌های بیجا توسط دوست و آشنا و غریبه خواهند بود.

به همین منوال ورزشکاران یا تیم‌های ورزشی که موضوع صفحه اول روزنامه‌ها و رسانه‌ها می‌شوند تمرکزشان را از دست می‌دهند. گرفتار حاشیه شدن، جلوی رشد تیم را می‌گیرد. در مورد کشورها هم همین‌طور است. به نظر می‌رسد ما به جای اینکه بهانه صحبت کردن درباره ایران را از دیگران بگیریم، به آن دامن زدیم. اجازه دادیم درباره ما حرف بزنند. چگونه؟ کارهای نکرده‌مان را هم با بلندگو فریاد زدیم. بلند بلند فکر کردیم، سخنی که باید در اندیشکده‌ها و پژوهشکده‌ها و اتاق‌های فکر مطرح می‌شد و مورد انتقاد قرار می‌گرفت و چکش کاری می‌شد و پخته می‌شد و بعد در وزارت‌خانه‌ها و سازمان‌های برنامه‌ریزی تبدیل به برنامه می‌شد و وارد فاز اجرا می‌شد، بدون هیچ ملاحظه‌ای وارد گفتگوهای روزمره سیاست‌مداران در مجلس و کارشناسان در صدا و سیما و پشت تربیون‌ها شد. نتیجه‌اش شد «آش نخورده و دهن سوخته». شاید لازم باشد به فکر یک تجدید نظر اساسی باشیم.

آن‌چه نوشتم در تیرژه دشمنان و توجیه دخالت دیگران نیست. درباره لزوم هوشمندی و هوشیاری برای پرهیز از ورود به موقعیت‌های خطرناک است.»